

РЕШЕНИЕ

№ 15

гр. Котел, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КОТЕЛ в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимира Д. Кондова

при участието на секретаря Йордан Ив. Кръстев
като разгледа докладваното от Красимира Д. Кондова Гражданско дело № 20222210100679 по описа за 2022 година

Производство по реда на глава XXVI ГПК.

Предмет на разглеждане е предявен иск за прекратяване с развод на сключен между страните граждански брак, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брачните отношения с правно основание чл.49, ал.1 СК и присъединени към него искове по чл.59, ал.2 СК- упражняване на родителски права спрямо две ненавършили пълнолетие деца, родени от брака, определяне на местоживеенето им, лични контакти с родителя, комуто не се предоставят родителските права и издръжката – чл.143 СК, както и иск по чл.53 СК – фамилно име след развода.

Ищцата твърди, че с ответника сключили брак на ****г., от който имали две непълнолетни деца Г. Я. и К. Я..

След сключването на брака семейството заживяло в дом на родителите на ответника. Скоро след това настъпили неразбирателства. Ответникът започнал да ревнува неоснователно ищцата, като редовно проверявал телефона ѝ и непрекъснато искал обяснения. Ставали скандали, получавала обиди и заплахи. С годините това поведение на ответника се задълбочило и често конфликтите се случвали пред децата по вина на ответника. Сочи, че през целия брачен живот ищцата била тази, която издържала семейството, тъй като ответникът не работел. В един период през 2012г. жилището, в което живеели било взето от банка, като обезпечение за неплатен кредит и семейството било принудено да живее в една стая. Ответникът не предприел

никакви мерки, за да задоволи жилищната нужда и да осигури добри битови условия за живот на семейството. Той не проявявал самостоятелност, а бил под сериозно влияние на брат си и родителите си.

Твърди, че на 02.04.2022г. през нощта ответникът се ядосал на ищцата и я ударил, а след това разтресъл с истерични викове големия им син Г., който спял. На следващия ден ищцата напуснала семейното жилище и взела със себе си малкия им син. Големият син на страните останал при баща си.

Ищцата се установила в дома на родителите си, където имало добри условия за отглеждане на децата. Сочи, че през целия период на фактическата им раздяла, ответникът ограничавал контактите на сина им Г. с ищцата и детето било принудено да се крие от него за да види майка си. Единственият път, когато разрешил на детето да посети майка си било за два дни, в които трябвало тя да го подготви за новата учебна година, да му купи дрехи и да го запише в училище. При престоя си при баща си детето Г. понижило резултатите си в училище. За първи път детето било оставено на поправителен изпит по български език и история. Това наложило да бъде преместено в друго училище. Поради ниската си степен на образование ответникът не можел да помага на детето, нито да осъществява подходящ родителски контрол.

Ищцата счита, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брака имал единствено ответникът, който с поведението си накърнил взаимното доверие и създал сериозно напрежение в личностните им отношения.

Иска се от съда прекратяване на сключения между страните граждански брак като непоправимо и дълбоко разстроен по вина на ответника, предоставяне на ищцата родителските права върху децата ни Г. и К., респ. определяне местоживееенето им при майката, да се определи на бащата режим на виждане с децата, претендира се издръжка в размер на 220 лв. месечно за голямото дете Г. Я. и 200 лв. месечно за малкото дете К. Я., считано от датата на завеждане на исковата молба до настъпване на законни причини за изменяване или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва върху всяка закъсняла вноска, както и възстановяване на предбрачното фамлно име на ищцата Г.. Претендират се деловодни разноски.

В срока по чл.131 ГПК отговор е депозиран. Не се оспорва брачния иск, но ответникът счита, че вина за дълбокото и непоправимо разстройство на брачните отношения имала ищцата. Сочи, че промяна в поведението ѝ настъпило след 2015г., когато тя започнала работа в Община Котел, като секретарка на кмета. Няколко месеца след това тя започнала да злоупотребява с алкохол. Под влияние на алкохола започнала да се държи зле с децата, особено с големия им син Г.. Миналата година ответникът разбрал, че съпругата му има връзка с кмета, и че целият град знае това. Често ги

виждали заедно само двамата в неработно време. Започнал да наблюдава поведението на съпругата си и забелязал, че тя постоянно си пишела с някой късно вечер. На 12.04.2022г. към 00.00 ч. през нощта, тя започнала да получава съобщения на телефона, но спяла и не ги отворила. В този момент ответникът решил да провери кой пише и се оказали съобщения от интимен характер от кмета. Тогава събудил ищцата и поискал обяснение за отношенията ѝ с кмета. Така станал скандал и на следващия ден ищцата напуснала семейното жилище. От тогава били във фактическа раздяла. Малкият им син К. живеел при нея, а големият Г. пожелал да остане при баща си.

Иска се от съда да постанови решение, с което да прекрати брака между страните поради настъпило разстройство на брачните отношения, изцяло по вина на ищцата. Изявява желание да се сключи споразумение за прекратяване на брака по взаимно съгласие. В случай, че не се постигне споразумение се иска упражняването на родителските права спрямо детето К. да се предостави на ищцата, като се определи режим на лични контакти - всяка втора и четвърта събота и неделя от 10.00ч. в съботния ден до 18.00ч. в неделя (с преспиване) и издръжка в размер на 180 лв. месечно. Родителските права спрямо детето Г. се претендират да се упражняват от бащата ответник. Детето е живяло при баща си и след раздялата на съпрузите, чувствало се добре при баща си и имало добри условия за живот. На майката да се определи режим на лични контакти с детето Г. : всяка първа и трета събота и неделя от 10.00ч. в съботния ден до 18.00ч. в неделя (с преспиване при майката), както и един месец през лятото, когато бащата не ползва платен годишен отпуск. Претендира се издръжка от ищцата за детето Г. в размер на 220 лв. В случай, че се предостави упражняването на родителските права над детето Г. на майка му се иска да се определи начална дата на издръжката от датата на постановяване на съдебното решение, а не от датата на исковата молба, тъй като детето живеело при баща си от началото на фактическата раздяла с ищцата и единствено той полагал грижи за него. Не се противопоставя на искането за възстановяване на предбрачното фамилно име на ищцата. Претендира разноски.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Страните са съпрузи, сключили граждански брак на ****г. в гр.Котел. Ищцата приела да носи след брака фамилното име на съпруга си – Я.. Предбрачното ѝ фамилно име било Г.. От брака си страните имат родени две деца, ненавършили пълнолетие към момента– Г. Я. Я., роден на *****г. и К. Я. Я., роден на *****г. Г. е ученик в осми клас за учебната 2022г./2023г. в СУ „Г. С. Р.“ гр.Котел, а К. ученик в пети клас в Национално училище за фолклорни изкуства „Ф. К.“ гр.Котел.

Прието е по делото извлечение от електронен ученически дневник, относно обучението на по-голямото дете на страните Г. Я.. От този документ се установява, че детето има 233 неизвинени отсъствия от учебни часове и среден успех за първия учебен срок 3,36. Получил три слаби срочни оценки съответно по математика, география и икономика и химия и опазване на околната среда. За първия срок на обучение Г. получил пет забележки, съответно по една в часовете по география и икономика, физика и астрономия и предприемачество и две забележки в час по музика. Похвали няма за целия срок на обучение до момента.

Ищцата работи в Община Котел и получила брутно трудово възнаграждение за периода 01.10.2021г. – 30.09.2022г. в размер на 19 936,45 лв. или по 1660 лв. месечно. Ответникът работи в „*****“ ЕООД и реализирал брутен доход за периода 01.11.2021г.- 31.10.2022г. в размер на 8 245,20 лв. или 687 лв. месечно.

Установява се от приетия социален доклад по делото, че след фактическата раздяла на съпрузите, детето К. живеело с майка си, а Г. с баща си.

Жилището, в което живеели ответникът и детето Г. било собственост на братовчед на бащата на ответника. Представлявало масивна тухлена постройка на два етажа и дворно място. Първият етаж се състоял от пет стаи и се обитавал от ответника и детето Г.. Детето разполагало със собствена, добре обзаведена стая. Вторият етаж се обитавал от брат на ответника и неговото семейство. Бабата и дядото на Г. по бащина линия живеели в отделна постройка в двора на къщата.

Жилището, в което понастоящем живеели ищцата и по-малкото дете К. била наследствена от бащата на ищцата. Представлявало масивна тухлена постройка на два етажа, дворно място и допълнителна постройка. На първия

етаж живеели майката и брат на ищцата. Последната заедно с детето К. обитавали втория жилищен етаж, който разполагал с пет стаи. Детето разполагало със собствена добре обзаведена стая.

Ищцата споделила пред социалния работник, че получава трудово възнаграждение от Община Котел в размер на 1500 лв. месечно. Същият размер месечен доход посочил, че реализира и ответника.

Пред социалния работник детето Г. заявило желание да остане да живее заедно с баща си, а детето К. пожелало да живее с майка си.

В хода на процеса са събрани гласни доказателствени средства.

От показанията на свидетеля Д. Г. Г. се установява, че ответника постоянно водел и чакал съпругата си след работа, дори я вземал и през обедната почивка и тя не можела да излиза с други хора и нейни приятелки. Преди време семейството имало финансови затруднения, което наложило всички да се преместят в друга наследствена къща.

Свидетелят Г. Г., брат на ищцата установява, че ответника постоянно ревнувал съпругата си. След женитбата те заживели в бащината къща на ответника, но тази къща им била отнета от банката, поради неплащане на кредити. Така били принудени да живеят цялото семейство в една стая. Ответникът непрекъснато мърморел на жена си и я разпитвал, искал да знае с кой си пишела по телефона, коя я търси, правел ѝ забележки. Съпрузите непрекъснато искали пари от бащата на ищцата, дори ответникът и брат му искали пари от свидетеля в деня на годижа му.

Свидетелят М. К. установява, че ищцата от работа се прибирала направо в къщи и не излизала никъде.

Тримата посочени по-горе свидетели са категорични, че ищцата е прекрасна и грижовна майка. След раздялата била притеснена от поведението на детето Г. в училище, постоянно го контролирала. Свидетелят Г. сочи, че Г. останал на поправителен изпит по история миналата учебна година и ищцата търсела да наеме учител за подготовката му. Тези трима свидетели сочат единодушно, че понастоящем Г. все бил навън и след 22:30ч. с компания и не посещавал редовно учебните занятия. Свидетелите Г. и К. изрично сочат, че никога не са чували за наличие на извънбрачна интимна връзка на ищцата или пък, че последната употребява алкохол.

Свидетелите Р. и А. Я.и установяват, че причина за раздялата на съпрузите било това, че ответника една вечер взел телефона на ищцата и видял, че тя си пишела с друг мъж. Така станал скандал помежду им и ищцата напуснала семейното жилище, заедно с малкото дете. Ответникът и брат му имали преди време транспортна и дърводобивна фирми и реализирали някакви доходи, но поради финансови проблеми по изплащане на кредити изгубили бащината си къща. Тя била купена от техен роднина, който им позволил да живеят в нея. Сочат, че Я. се грижел добре за детето Г. и го контролирал по телефона непрекъснато.

При личното изслушване на страните, ищцата изрази изключителна загриженост, относно поведението на големия си син, за това, че я лъжел, че е в училище, а всъщност не посещавал учебни занятия. Демонстрира готовност да се справи с този проблем и начина му на решаване, чрез посещения на психолог, частни уроци и налагане на здрав контрол. Освен това показва, че е запозната детайлно с ежедневието и бита на малкия си син, за който полага непосредствените грижи понастоящем. Съдът остана с впечатлението, че ищцата познава чувствата на синовете си, разбира тяхната обърканост, поради настъпилата раздяла на родителите и последвалите проблеми с поведението на по-големия ѝ син, както и решимост да се справи с тях и готовност да полага непосредствените грижи и за двете си деца.

При личното изслушване на ответника, последният изрази готовност да отглежда единствено по-големия си син, тъй като по-малкото дете било привързано към майка си.

От личното изслушване на по-голямото от двете деца, а именно Г. се установи, че детето принципно е емоционално привързано еднакво и към двамата си родители. Споделя, че желае да остане да живее заедно с баща си. Като причина за това изтъква, че е свикнал в къщата, където имал собствена стая. Същевременно посочи, че и в къщата на майка си имало условия, т.е. къде да остане да спи, ако с наложи. По принцип имал наложен вечерен час от баща си за прибиране у дома до 22:30ч., но той му позволявал да стои пред другата им къща и се прибирал към 23:30ч.

По-малкия син на страните К. сподели, че изпитва тъга за брат си, макар и да се виждали почти всеки ден. Посочи, че веднъж баща му обидил майка му, като я нарекъл „курва“. Изрази желание да остане да живее при майка си,

защото не можел без нея.

Горната фактическа обстановка, съдът прие за установена след преценка на събраните по делото писмени доказателства, неоспорени от страните, както и предвид писмените доказателствени средства и гласни такива и от личното изслушване на страните и децата.

Съдът кредитира изцяло показанията на разпитаните свидетели, тъй като са последователни, житейски логични, вътрешно непрекъснати и кореспондиращи с писмените доказателства, приети в процеса. Съдът внимателно прецени показанията на свидетелите Г. Г. и А. Я., роднини на страните и не намери те да са заинтересовани от изхода на делото, тъй като в голямата си част съвпадат с показанията на останалите свидетели и ги допълват.

Установеното от фактическа страна, обуславя следните правни изводи:

Предявеният иск за прекратяване на брака е основателен и доказан и бива уважен. Налице е дълбоко разстройство в отношенията между страните, довело до разкъсване на семейната общност, до липса на взаимност, уважение и доверие между съпрузите, при което брачната връзка е само формална и не съответства на закона и морала. Настъпилото между съпрузите напрежение и влошените им личностни отношения ескалирали във фактическа раздяла, а тя довела до отчуждение, охлаждане, липса на всякакви интимни отношения. Така е преустановена всякаква духовна, емоционална и физическа връзка между съпрузите, при което техният брак, съществуващ само юридически не е нито в техен интерес, нито в интерес на родените от брака две деца.

Съпрузите, съгласно законодателството на РБ имат равни права и задължения в брака. Отношенията между тях се изграждат на основата на взаимно уважение, общи грижи за семейството и разбирателство. Тези лични отношения обаче не могат да се установяват принудително, нито със санкция от страна на държавата, нито едностранно от единия съпруг над другия. Това са отношения, основани на взаимни чувства между съпрузите и тяхното изпълнение един към друг не зависи от волята на друго физическо лице или от държавен или съдебен орган.

В конкретния казус сме изправени пред ситуация, в която личните отношения на обич, уважение и разбирателство между двамата съпрузи са изчерпани от своето съдържание.

Брачната вина е субективно психическо отношение на съпруга към неизпълнението на собствените му брачни задължения и техния обективен резултат – дълбокото и непоправимо разстройство на брака.

В настоящия случай съдът счита, че конкретните житейски факти, установени по делото и довели брачните отношения до състояние на дълбоко и непоправимо разстройство са предизвикани виновно от двамата съпрузи.

Установи се в процеса, че съпругът Я. Я. ревнувал болезнено съпругата си Е. и това се изразявало в непрекъснатото ѝ водене, изчакване след работа, а и много често по време на обедната ѝ почивка. Ищцата никога не излизала сама без съпруга си, примерно със свои приятелки, защото се съобразявала и притеснявала от реакциите на мъжа си. Именно това задушаващо поведение на ответника, липсата на лична свобода за ищцата довело до отдръпване, охлаждане и отчуждаването ѝ. За ревнивото поведение на съпругът, сочат и показанията на неговите свидетели, а именно, че взел телефона на ищцата, която е нейна лична и неприкосновена вещ без нейно знание и позволение за да провери и контролира с кого тя кореспондира.

Съдът намира, че в процеса не се доказва с категоричност ищцата да е наченала брачна изневяра. Всъщност за такава не сочат и свидетелите на самия ответник. И двамата свидетели Я.и пресъздадоха не лични възприятия, а преразказаната гледна точка на съпруга Я. по повод откритията му в телефона на съпругата му. От своя страна обаче съпругата не положила достатъчно усилия да закрепим брачните отношения, да разговаря със съпруга си през годините, да му обясни чувствата си от неговата непрекъсната ревност, да потърсят съдействие и от техни близки хора или дори професионална помощ. Без да даде шанс на връзката им, тя напуснала семейното жилище, очевидно обидена и наранена от поведението на мъжа си въпросната вечер. Така взаимно страните допринесли за разпадането на всякакви чувства между тях и настъпване на нетърпимост един към друг.

По изложените по-горе съображения, съдът счита, че вината за настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство на брака е на двамата съпрузи. Те не са положили максимални усилия, чрез взаимни компромиси да изгладят съществуващи недоразумения и проблеми помежду си.

Всъщност брачната вина няма никакво отношение към личните или имуществени последици от развода, а касае единствено поемане на отговорност за разноси в брачния процес.

По въпроса за фамилното име на ищцата след прекратяване на брака.

В разпоредбата на чл.53 СК е установен принцип на свободен избор на съпруга, който е приел брачното фамилно име. Промяната на фамилното име или неговото запазване не зависи от ничия чужда воля. Всъщност, ако съпругът не заяви, че желае да възстанови предишното си фамилно име, ще се запази това от брака / *в този см. Р.№ 245/17.05.2012г. по гр.д. № 1058/2011г. IV г.о. ВКС, постановено по реда на чл.290 ГПК/*, като е ирелевантно несъгласието и противопоставянето на другия съпруг за запазване на фамилното име.

В конкретния правен казус, съдът намира, с оглед отправеното искане от ищцата, че следва да постанови същата да възстанови и да носи занаяпред предбрачното си фамилно име Г..

По исковете за предоставяне за упражняване на родителските права спрямо родените от брака две малолетни деца, местоживеенето им и режим на лични контакти.

Семейното правоотношение между родителя и детето е самостоятелно и отделно от брачната връзка между родителите и нейната липса, респ.последващо прекратяване не се отразява на родителското им качество.

Всъщност определяне на родителя, на който да се предостави упражняването на родителските права спрямо двете малолетни деца е най-трудната задача за съда в този процес. Това е така, тъй като и двете страни предявяват искове в тази насока и не изразиха съгласие по тези въпроси.

Съобразявайки критериите, визирани в чл.59, ал.4 СК и указанията, дадени с ППВС № 1/12.11.1974г. и най-вече с интереса на двете малолетни деца, родени от брака на страните, съдът намира, че следва да предостави за упражняване родителските права на тяхната майка.

Водещият момент в случая за съда при вземане на това решение е желанието на ответника Я., по-малкото дете К. да остане при майка си, а той да се грижи за по-големия си син Г.. На този етап съдът не счита, че е полезно и в интерес на децата те да бъдат разделяни. Установи се силна изградена връзка между двамата братя от една страна, както и с тяхната майка от друга. Съдът отчете по-силната емоционална привързаност на детето К. към майката и проблемното поведение на детето Г., последвало след раздялата на родителите му.

Именно поради тези причини, съдът не взе под внимание желанието на детето Г. да остане да живее заедно със своя баща. Това желание не е водещо, обвързващо и задължително за съобразяване от съда, а и съдът прецени, че аргументите на детето в тази насока не са сериозни. Установи се, че битови условия за отглеждане и на двете деца са създадени в дома на майката. Очевидно ще се създаде временен дискомфорт от смяна на обстановката за Г., но както се установи, детето неведнъж е сменяло битова обстановка и е живяло при различни условия от тези в момента. Промяната е оправдана, с оглед възникналите проблеми с поведението на Г. в училище, понижен успех, множество отсъствия от учебни занимания и забележки в час. Очевидно е, че бащата не може да се справи с тези прояви на детето, а ищцата демонстрира готовност и решителност да преустанови това поведение. Съдът намира, че проблемното поведение на Г. се дължи не само на раздялата на родителите му, но и на занижен контрол и абдикиране от родителска отговорност от страна на бащата.

Разбира се съдът не омаловажава изобщо ролята на бащата в отглеждането и възпитанието на двете деца, още повече, че те са от мъжки пол и имат нужда от модел на мъжко поведение. Тази роля обаче съдът ще компенсира с определяне на по-либерален режим на лични отношения с двете деца.

Предвид изложеното и на този етап, съдът намира, че следва да предостави за упражняване родителските права спрямо двете малолетни, родени от брака деца на тяхната майка и настояща ищца, респ. постанови местоживеенето им при нея.

Съдът намира за необходимо да спомене, че решението в частта, в която се произнася по мерките, касаещи статута на малолетните деца-предоставяне за упражняване на родителски права на единия родител, местоживеене на децата, режим на лични контакти с другия родител, респ. издръжката не се ползва със сила на присъдено нещо и при промяна на обстоятелствата, при които е постановено би могло да се иска изменение на тези мерки.

Що се касае до режима на лични контакти на двете деца с родителя, комуто не се предоставя упражняването на родителските права, в случая техния баща, съдът, с оглед спецификата на казуса, счита, че следва да

определи един разширен режим. Като най-подходящ намира всяка първа и трета събота и неделя от всеки месец от 09:00ч. на съботния ден до 18:00 ч. на неделния ден, с преспиване на децата при бащата, както и един месец през лятото, несъвпадащ с платения годишен отпуск на майката.

Освен това следва да бъдат определени и дни от официалните празници за страната, през които децата могат да прекарват време с баща си. Официалните празници са уредени в чл.154 КТ, като по-голяма продължителност на дните за почивка са тези по Коледа – 3 дни съответно на 24 декември – Бъдни вечер, 25 и 26 декември - Рождество Христово, както и дните по Великденските празници, определени за празнуване всяка съответна година – Велики петък, Велика събота, Велик ден- неделя и понеделник. Тъй като това са християнски семейни празници, съдът намира, че децата следва да прекарват това време както с баща си, така и със своята майка.

Следва на бащата да бъде определено да взема децата за Коледните празници на всяка четна година от 10 часа на 24 декември – Бъдни вечер до 19 часа на 26 декември, както и за рождените дни на децата, а Великденските празници те да бъдат с майка си и обратно на всяка нечетна година децата да бъдат заедно с баща си за Великденските празници от 10 часа на Велики петък до 19 часа в понеделник след Велик ден, а с майка си да бъдат по Коледните празници и на рождените си дни.

Съдът намира, че не е удачно да определя режим за контакти и през останалите дни, определени за официални празници – 1 януари, 3 март, 1 май, 6 май, 24 май, 6 септември и 22 септември, тъй като са еднократни почивни дни / по изключение с по-голяма продължителност по решение на министерски съвет, но различно за всяка календарна година/ и по-удачно за децата е те да прекарат това време у дома си.

Така определения режим на лични отношения най-адекватно към настоящия момент защитава правата на двете деца да контактуват с другия родител. Личните контакти биха могли да бъдат и с много по-интензивен характер от определените от съда при възможност за това и наличие на добра воля и съгласие между страните - родители.

По исквете с правно основание чл.143 СК.

По отношение на дължима за дете издръжка е необходимо съдът да

изясни действителните нужди на търсещия издръжка и материалните възможности на дължащите такава. Размерът на издръжката не е абсолютна величина и подлежи на преценка за всеки конкретен случай.

До навършване на пълнолетие правото на децата на издръжка от своите родители е безусловно. Пълният размер на издръжката нужна за дете се разпределя между двамата родители, съобразно техните възможности. Съобразяват се също грижите и издръжката в натура, предоставяни непосредствено от родителя, упражняващ родителските права. Естествено на преценка подлежат и потребностите на детето, като се съобразят обикновените условия на живот на деца от същата възраст.

По отношение на Г. се установи, че към момента е на 14 годишна възраст, ученик в осми клас, а малолетния К. е на 11 годишна възраст и ученик в пети клас.

Житейски известен факт е, че за осигуряване нормалното израстване и правилното физическо и психическо развитие на децата, предвид нуждите от здравословна храна, козметични продукти, дрехи, обувки, лекарствени медикаменти при нужда, както и част от консумативите за ел.енергия, питейна вода и др. е необходим значителен финансов ресурс. Ноторно известно е, че макар учебниците на децата, обучаващи се до седми клас да са безплатни, то е нужно закупуване на редица допълнителни учебни тетрадки, пособия и др.помагала. Освен това се установи и необходимост за детето Г. да посещава психолог и частни уроци за подготовка в училище.

Доходите на страните съдът приема да са почти еднакви по размер, а именно 1600 лв. за ищцата и 1500 лв. месечно за ответника. Този размер на доход, реализиран от страна на ответника, съдът прие не от писменото доказателство, издадено от Багер строй, в което очевидно е посочен осигурителен доход в размер на МРЗ за страната за съответната година, а от лично споделеното от самия ответник пред социалния работник при изготвяне на социалния доклад по делото и отразено в него.

При тези данни съдът намира, че за месечната издръжка на Г. са необходими финансови средства в размер на 400 лв., от които 220 лв. следва да заплаща ответника, а 180 лв. ищцата. За детето К. съдът счита, че са необходими средства в размер на 320 лв. месечно, от които 200 лв. следва да отделя ответника, а останалата част от 120 лв. ищцата. Това съдът прие,

съобразно преценката за нуждите на двете деца, както и предвид възможностите на двамата родители, отчитайки обстоятелството, че ищцата занапред ще полага непосредствените грижи по отглеждането и възпитанието им. Издръжката за детето К. следва да бъде присъдена, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда 07.10.2022г., а тази за детето Г., считано от влизане на решението в законна сила, отчитайки обстоятелството, че грижи за него полага към момента ответника.

С оглед изхода на брачното дело и предвид чл.329, ал.1 ГПК разноските, сторени от страните следва да останат в тежест на всеки от тях, както са ги направили.

Съдът определя окончателна държавна такса, съобразно чл.6 от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК в размер на 50 лв., която сума следва да се заплати по равно / по 25 лв./ от двете страни, съгл.чл.329 ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл.78, ал.6 ГПК, ответникът бива осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт съответната държавна такса върху присъдените издръжки в общ размер на 604,80 лв. /4% върху 7 200 лв. 36 месеца по 200 лв. и 4% върху 7 920 лв. – 36 месеца по 220 лв. – чл.69, ал.1, т.7 ГПК/, или държавната такса, дължима от ответника е в общ размер на 629,80 лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА с РАЗВОД, на основание чл.49, ал.1 СК сключеният с акт № 5 на ****г. в гр.Котел граждански брак между Я. Г. Я., ЕГН: ***** от ***** и Е. К. Я., ЕГН: ***** от ***** , **поради настъпило ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЙСТВО** на брачните отношения.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че дълбокото и непоправимо разстройство на брака е настъпило по **ВИНА на двамата съпрузи**.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права спрямо ненавършилите пълнолетие деца Г. Я. Я., ЕГН: ***** и К. Я. Я., ЕГН: ***** на майката Е. К. Я., ЕГН: ***** , като

ОПРЕДЕЛЯ местоживееене на двете деца при майката Е. К. Я., ЕГН: ***** на адрес: *****.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични контакти на бащата Я. Г. Я., ЕГН: ***** от ***** с децата Г. Я. Я., ЕГН: ***** и К. Я. Я., ЕГН: *****, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от всеки месец от 09:00ч. на съботния ден до 18:00 ч. на неделния ден с преспиване на децата при бащата, както и един месец през лятото, несъвпадащ с платения годишен отпуск на майката. Всяка четна година на Коледните празници от 10 часа на 24 декември – Бъдни вечер до 19 часа на 26 декември, както и за рождениите дни на децата, а всяка нечетна година на Великденските празници от 10 часа на Велики петък до 19 часа в понеделник след Велик ден.

ОСЪЖДА, на основание чл. 143 СК Я. Г. Я., ЕГН: ***** от ***** **ДА ЗАПЛАЩА** на Е. К. Я., ЕГН: ***** на адрес: *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на детето Г. Я. Я., ЕГН: *****, **МЕСЕЧНА ИЗДРЪЖКА в размер на 220 лв.** /двеста и двадесет лева/, считано от влизане на решението в законна сила до настъпване на причини за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва за забава върху всяка закъсняла вноска до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 143 СК Я. Г. Я., ЕГН: ***** от ***** **ДА ЗАПЛАЩА** на Е. К. Я., ЕГН: ***** на адрес: *****, в качеството ѝ на майка и законен представител на детето К. Я. Я., ЕГН: ***** **МЕСЕЧНА ИЗДРЪЖКА в размер на 200 лв.** /двеста лева/, считано от датата на подаване на исковата молба – 07.10.2022г. до настъпване на причини за изменение или прекратяване на издръжката, ведно със законната лихва за забава върху всяка закъсняла вноска до окончателното ѝ изплащане.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл.53 СК след прекратяване на гражданския брак Е. К. Я., ЕГН: ***** **ДА ВЪЗСТАНОВИ** и носи занапред предбрачното си фамилно име – Г..

ОСЪЖДА Е. К. Я., ЕГН: ***** на адрес: ***** **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на РС Котел в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса в размер на 25 лв. /двадесет и пет лева/.

ОСЪЖДА Я. Г. Я., ЕГН: ***** от ***** **ДА ЗАПЛАТИ**

по сметка на РС Котел в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса в размер на 629,80 лв. /шестстотин двадесет и девет лева и 0,80 ст./.

Решението може да бъде обжалвано пред Сливенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните, чрез пълномощниците им.

Съдия при Районен съд – Котел: _____